Canon de rugăciune către Sfântul apostol Anania, unul din cei şaptezeci

(s.v. 1 octombrie / s.n. 14 octombrie)

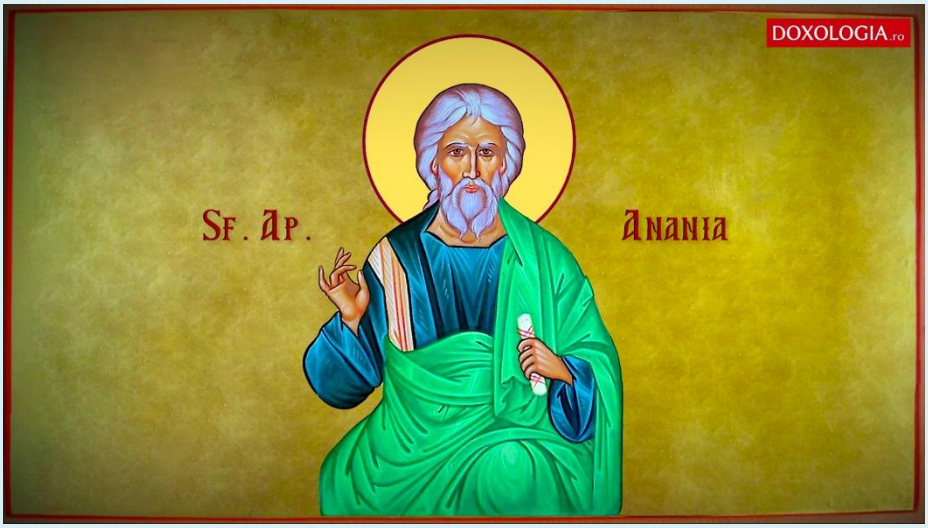

Sfântul apostol Anania (s.v. 1 octombrie / s.n. 14 octombrie):

https://www.academia.edu/44316432/Sf%C3%A2ntul_apostol_Anania_1_octombrie_

https://archive.org/details/sf.-anania

https://www.slideshare.net/slideshow/sfntul-apostol-anania-1-octombrie/238902814

***

Materiale despre Sfântul apostol Anania:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20ap.%20Anania%20(1%20oct)

https://archive.org/details/@steaemy?query=apostol+Anania

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Anania

&&&

Troparul Sfântului apostol Anania, unul din cei şaptezeci, glasul al 3-lea: Apostole Sfinte Anania, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

compus de Ioan, monahul

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să deschidem gură lăudătoare, să ne luminăm limba toţi credincioşii, întru pomenirea apostolului Anania, arhipăstorul şi cu dânsul să cântăm Dumnezeului nostru.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mirelui celui prea curat, lui Hristos, a adus Sfântul Anania măritul, pe mireasa cea nespurcată, Biserica aceasta de aici; cu care luminat, Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întâi ucenic fiind, ucenicului celui nou, prigonitorului celui de demult, i-ai dat să vadă, Sfinte Anania şi cânţi cu dulceaţă: Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cetele îngereşti şi omeneşti, pe tine, Maică nenuntită, neîncetat te laudă; că pe Ziditorul lor ca pe un Prunc, în braţele tale L-ai purtat.

Cântarea a 3-a

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând poruncilor învăţătorului tău, ai fost arhiereu şi jertfă, purtătorule de chinuri, apostole.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciunile tale cele bine îmblânzitoare, Milostiv fă pe Mântuitorul, celor ce te laudă pe tine, Sfinte Anania, apostole.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată pornirea fiarei a legat-o ţie Domnul, arătându-se în lumină în chip de negrăit, întunecând faţa lui.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine toţi creştinii te-am agonisit scăpare şi zid al nostru; pe tine te mărim neîncetat, Ceea ce nu ştii de mire.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea mărit dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De Tine fiind învăţat, Hristoase, cu patimile a biruit moartea Sfântul Anania, cel pururea mărit, luând de la Tine plată.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ucenic ai fost Cuvântului celui prigonit, Sfinte apostole Anania şi învăţător celui ce prigonea dreapta credinţă.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-a Domnul lui Saul, celui fără de ochi, pe tine cel ce te ascundeai şi te-ai făcut mijlocitor, apostole Anania, vindecării lui.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Dumnezeu pe care L-ai născut, prea curată Fecioară, roagă-L să mântuiască de toată primejdia, pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Celor ce sunt în vifor, liman dumnezeiesc te-ai arătat şi celor din întuneric, rază, izvor pururea curgător şi lumină neapropiată te-a făcut, apostole Anania, prea fericite, Cel ce cu milostivire Se odihneşte întru tine, ca într-un ucenic vrednic de vedere.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce vede cele ascunse şi mai înainte de naştere ştie toate, ţie celui ce te ascundeai, ţi-a arătat pe soarele ce se tăinuia, pe cel ce era prigonitor oarecând, pe apărătorul, cel ce nu de multă vreme se împotrivea adevărului.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfârşitul venirii Tale este rânduiala Ta cea neurmată; că, prin aceasta, Mântuitorule, moartea cea înfricoşătoare de nimic s-a făcut. Pentru aceasta, apostolul Anania, ca un ucenic şi ierarh, pentru tine bucurându-se, a fost înjunghiat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca una care ai zămislit pe Făcătorul tuturor şi Domnul, toate neamurile omeneşti, curată, pe tine te fericesc; şi căpeteniile cele gânditoare ale celor fără de trup, te măresc ca pe o Maică a lui Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi mă ridică din adâncul răutăţilor, rogu-mă. Căci către Tine strig şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

A sluji lui Dumnezeu celui Viu, învăţându-te prea sfinte şi stricând obiceiul cel rău de multe feluri al celor fără de minte, ai învăţat, Sfinte Anania, să cinstească Dumnezeirea cea în trei Ipostasuri.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind în mâinile tale, apostole Anania, cârma Bisericii, la Ocârmuitorul Hristos ai venit, apostole şi pe aceasta ai îndreptat-o cu duhul, ca pe o corabie dumnezeiască.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stăpâne, cel ce ai zidit îndată pe vasul alegerii Tale celei prea drepte, descoperindu-l măritului Tău ucenic, când se ruga, i-ai poruncit a-l trimite pe calea cea dreaptă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca un Chivot însufleţit, ai încăput pe Dătătorul de Lege; şi ca o Biserică prea sfântă ai primit pe Sfântul, cel ce s-a făcut Om pentru facerea de bine a oamenilor, Maică Fecioară.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe cea întru rugăciuni...

Cel ce întru rugăciuni eşti cald folositor şi celor ce cer, eşti grabnic ascultător, primeşte rugăciunea noastră, Sfinte apostole Anania şi te roagă lui Hristos să ne miluiască pe noi, Cel ce Unul este întru Sfinţi prea mărit.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să trâmbiţeze înţelepţeşte, turma cea de Dumnezeu aleasă, cu trâmbiţă bine glăsuitoare, chinurile păstorului şi apostolului Anania, strigând lui Hristos, Începătorul păstorilor: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să te mărească, Sfinte Anania, pe tine, ucenicul lui Dumnezeu, ierarhul cel credincios şi mărturisitorul dumnezeieştilor Patimi, cinstita Biserică, strigând lui Hristos: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu pentru temerea de moarte, ci pentru dragostea turmei ascunzându-te, pe lup ca pe un miel văzându-l îmblânzit, Sfinte Anania, ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din feciorescul pântece Întrupându-Te, Te-ai arătat spre mântuirea noastră, Hristoase; pentru aceasta, pe a Ta Maică ştiind-o de Dumnezeu Născătoare, cu mulţumire strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori a ars nebuneşte tiranul haldeilor cuptorul, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Străin lucru socotea prea lăudatul Anania puterea cea răpitoare a pierzătorului turmei Tale, Stăpâne, mutarea cea mai presus de cuvânt, spre păstorescul cin! Pentru aceasta, săltând, a strigat: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să se bucure, astăzi şi să salte cu duhul, întru tot lăudată şi fericită cetatea ta, dobândind a ta folosinţă şi mulţumind Dătătorului şi să strige: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci!

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Porunca cea de viaţă făcătoare, Sfinte apostole Anania prea cinstite, puterea cea de lumină făcătoare a Celui Văzut, lui Saul ai propovăduit-o şi i-ai îndreptat orbirea,

palmele tale cele tămăduitoare punându-ţi peste dânsul; săgeţile balaurului le-ai smuls ca pe nişte solzi, strigând: prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce eşti mântuitoare în nevoi şi caldă folositoare tuturor celor ce sunt în necaz, Preasfântă Stăpână, milostiveşte-te şi mă miluieşte şi mă ridică pe mine cel căzut, dându-mi mână de ajutor mai înainte de sfârşit, ca să nu mă împresoare noaptea morţii dormind; şi aşa, după datorie, să te măresc pe tine în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: De tine Maică a lui Dumnezeu şi Fecioară, cea neispitită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte, prin cuvânt pe Dumnezeul cel Adevărat, pe cea mai înaltă decât prea curatele Puteri, cu doxologie fără tăcere te mărim.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Risipit-ai, întru tot lăudate, întunericul necunoştinţei şi Lumina cea în trei ipostasuri, cu adevărat ai strălucit-o Damascului. Deci, ca un părinte iubitor de fii şi ca un mai mare păstor de bine doritor, în dreaptă credinţă păzeşte pe poporul tău.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Această prăznuire de peste an săvârşind, veniţi cu raze de lumină strălucitoare, cu sufletească vrednicie, să lăudăm întreit strălucită fapta cea bună a apostolului Anania, slujitorul Preasfintei Treimi şi propovăduitorul.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, vrednicia ta cea mai presus de om, Sfinte prea fericite Anania! Căci ca un ucenic iubit ai fost şi ca un păstor te-ai odihnit şi ca un purtător de chinuri, cu Hristos împreună te-ai prea mărit, cu cununi ca un mucenic fiind împodobit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată cu totul fără prihană, Ceea ce eşti vasul bunei miresme, cere de la Hristos pe care L-ai născut, să dăruiască celor ce domnesc biruinţă şi poporului iertare din jugul robiei, căci pe tine neîncetat de mărim.

Sedelna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Patimilor lui Hristos părtaş te-ai arătat, apostole înţelepte şi însuţi văzătorule al Cuvântului; că, bând paharul, te-ai sfârşit prin sânge. Ci, ca unul care eşti împreună şezător şi moştenitor, roagă-L pentru pacea lumii, ca pe un Iubitor de oameni.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioșii, și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.

Pe Dumnezeul şi Domnul cel ce din tine S-a Întrupat, pentru noi cei stricaţi cu păcatele, roagă-L cu căldură, să Se milostivească spre noi şi să-Şi întoarcă mânia şi iuţimea Sa, Curată, de la cei ce cinstim cu credinţă şi lăudăm neîncetat stăpânirea şi puterea ta.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioșii, și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.

Pe Cruce văzându-Te pe Tine Hristoase Maica Ta, spânzurat de bunăvoie în mijlocul tâlharilor, sfărâmându-se ca o Maică la rărunchi a zis: Fiule cel ce eşti fără de păcate, cum fără dreptate pe Cruce, ca un făcător de rele eşti pironit, neamul omenesc, vrând a-l învia ca un Preabun.

***

Sfântul apostol Anania, unul dintre cei şaptezeci de apostoli, a fost episcop în cetatea Damascului.

Sfântul apostol Anania l-a botezat pe Sfântul apostol Pavel, pentru că Domnul i s-a arătat în vedenie, poruncindu-i să meargă pe uliţa care se cheamă Dreaptă şi acolo să caute în casa lui Iuda pe un oarecare Saul, supranumit şi Tarsianul, care se ruga.

Însă apostolul Anania s-a lepădat de aceasta, ştiind câte răutăţi făcuse Saul sfinţilor în Ierusalim şi cu ce gând anume mersese în Damasc, ca să-i lege pe toţi cei ce cheamă numele Domnului.

Iar Domnul îl îndemna pe el, zicând: "Mergi, că vas ales îmi este Mie acesta".

Şi îndată Anania, sculându-se după porunca Domnului, a mers la Saul şi, punându-şi mâinile pe el, i-a zis: ***"Saule, frate, Domnul cel ce ţi s-a arătat ţie pe cale m-a trimis ca să vezi şi să te umpli de Duhul Sfânt".*** Şi îndată Saul a văzut iar apostolul Anania l-a botezat.

După câteva zile, când iudeii se sfătuiseră să-l ucidă pe Pavel pentru o schimbare ca aceea a lui - că din gonaci s-a făcut propovăduitor al numelui lui Iisus - atunci Anania, împreună cu ceilalţi ucenici, luându-l pe Pavel, l-au scos peste zid într-o coşniţă.

Şi, intrând singur în adunarea iudeilor, propovăduia cu îndrăzneală numele Domnului. Nu numai evreilor ci şi celor de alte limbi, a binevestit Evanghelia Împărăţiei. S-a dus din Damasc în Elevteropol şi acolo, arătând noroadelor calea mântuirii şi tămăduind pe cei bolnavi şi neputincioşi, pe mulţi i-a adus la credinţa în Hristos.

În zilele acelea era în Elevteropol ighemonul Lucian, care se închina la idoli şi nu la Dumnezeu. Pe Lucian l-a ridicat diavolul împotriva creştinilor şi l-a îndemnat să trimită această scrisoare în toată stăpânirea sa: "De s-ar afla cineva numind pe Hristos şi închinându-se Celui răstignit, acela poruncim ca să fie dat la cumplite chinuri; iar care va jertfi zeilor celor fără de moarte, lepădându-se de Hristos, acela se va învrednici de daruri şi cinste de la noi".

Scrisoarea aceasta, ieşind cu rău vicleşug, l-a aflat pe Sfântul Anania în acea ţară pe care străbătând-o, cu propovăduirea Evangheliei o lumina şi tămăduia toate bolile popoarelor, pentru că Domnul era cu dânsul, făcând prin mâinile lui multe minuni.

Nelegiuiţii închinători la idoli l-au prins pe Sfântul Anania şi l-au dus înaintea ighemonului Lucian, care îl silea pe sfânt în multe feluri să jertfească idolilor.

Sfântul Anania însă nu s-a supus şi le-a răspuns, zicând: "Nu mă voi închina mincinoşilor idoli, ci Unuia, adevăratului Domnului Dumnezeului meu Iisus Hristos mă închin, pe care ochii mei L-au văzut şi gură către gură am vorbit cu Dânsul, nu numai când era pe pământ ca un om, ci şi după înălţarea Lui la Ceruri; căci, fiind eu în Damasc, mi S-a arătat mie însumi şi m-a trimis să-l tămăduiesc pe Saul, pe care, prin minunata sa înţelepciune şi putere, l-a întors la cunoştinţa cea adevărată şi pe noi toţi ne-a izbăvit din diavoleştile mâini şi ne-a adus la Părintele Său. Deci, Acestuia mă închin şi nu diavolilor celor ce voiesc să piardă tot neamul omenesc".

Lucian a început a-l îngrozi pe el cu chinuri de nu-i va îndeplini porunca, dar el stătea ca un stâlp, nemişcat întru mărturisirea lui Hristos.

Apoi, ridicându-şi spre cer mâinile, a zis: ***"Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, ascultă rugăciunile mele şi mă fă vrednic părţii fericiţilor apostoli în veacul ce va să fie. Precum ai mântuit pe Saul prin adevărata lumină, mântuieşte-mă din mâinile acestui necurat ce se împotriveşte adevărului, ca să nu se facă voia lui asupra mea şi să nu mă vâneze în cursele înşelăciunii sale. Şi să nu mă lipseşti pe mine de Împărăţia cea cerească, care este gătită tuturor celor ce iubesc calea adevărului Tău şi păzesc poruncile Tale".***

Lucian, nesuferind să audă aceste cuvinte ale lui, a poruncit să fie întins la pământ şi să fie bătut.

În timp ce slujitorii îl băteau, unul strigă: "Ascultă-l pe judecător şi nu fi potrivnic poruncii lui: jertfeşte zeilor cărora li se închină toată lumea".

Iar după ce au încetat bătaia, i-a zis Lucian sfântului: "Măcar acum cruţă-ţi sufletul, ascultă-mă pe mine şi leapădă-te de Cel răstignit, ca să nu aduc mai cumplite chinuri asupra ta".

Atunci Anania a răspuns: ***"Ceea ce ţi-am spus ţie la început, aceea şi acum îţi grăiesc şi nu încetez a-ţi grăi: că de Dumnezeul meu nu mă voi lepăda şi nu mă voi apropia de cele fără de suflet, pietre şi lemne, la care voi vă închinaţi şi ca pe nişte dumnezei le cinstiţi".***

Judecătorul, văzându-l pe el neînduplecat, a poruncit să-i fie strujite coastele cu cârlige de fier şi cu lumânări aprinse să-i fie arse rănile. Şi sfântul, răbdând, îşi ridică ochii spre cer şi se rugă cu stăruinţă.

După acele chinuri judecătorul a zis: "Până când vei petrece în nesupunere? Până când nu te miluieşti singur pe tine şi nu te închini zeilor? Oare mai plăcut îţi este să pătimeşti toate acestea în zadar pentru un Hristos pe care L-au răstignit evreii, decât să fii întreg şi sănătos? Mă jur că nu te voi slobozi viu dacă vei fi nesupus aşa mult timp".

A răspuns sfântul: "Fă ce vrei, vrăjmaşule al lui Dumnezeu, prieten al diavolului, că ai auzit de la mine de multe ori că nu mă voi închina zeilor tăi, afară de Unuia Dumnezeu care este Tată al Unuia Născut Fiul Lui şi începător al Sfântului Duh, care a făcut cerul şi pământul şi toate cele ce sunt într-însele, în care am crezut. Acela mi-a dat mie putere ca toată ziua să stau tare înaintea ta şi cu bărbăţie să sufăr aceste chinuri. Pentru ce îţi faci mai multe osteneli, căci iată de la mine ai auzit că voii tale nu mă voi supune. Deci, fă neîntârziat ce ai de gând să faci".

Judecătorul, umplându-se de mânie, a poruncit poporului să-l ia pe Sfântul Anania şi, scoţându-l din cetate, să-l ucidă cu pietre.

Şi luându-l acel norod fărădelege, l-a dus la locul uciderii şi l-a ucis cu pietre ca pe Sfântul Ştefan, iar el, cu mare glas, zicea: ***"Doamne, Iisuse Hristoase, în mâinile Tale îmi dau duhul meu".*** Şi aşa s-a sfârşit, împlinindu-şi mucenicia, şi s-a dus la cereştile lăcaşuri.

Iar poporul, văzând că murise, l-a lăsat neîngropat şi s-a dus.

Şi s-a întâmplat atunci că pe acolo treceau nişte oameni credincioşi din Damasc. Şi aceştia au luat sfântul trup al apostolului lui Hristos şi cu cinste l-au dus în Damasc şi l-au îngropat la moşia lui.

(Vieţile Sfinţilor - Viaţa Sfântului apostol Anania)